

Jóannes Eidesgaard, lögmaður, Edmund Joensen, lögtingsformaður, Hans Jacob Joensen, bispur, og Bjarni Bæk, dómpróstur, á veg í Havnar kirkju ólavsøkumorgun

Mynd: Jens Kristian Vang

– Dýrd guds er roknað øllum, ið vilja taka ímóti

Ólavsøkuprædikan hjá Mogens Tilsted Christensen

Herre Gud, dit dyre navn og ære - over alt i verden højt skal være. Lov og tak og evig ære tilhøre dig vor Gud. Vi beder dig, om du ved denne gudstjeneste med din Helligånden vil åbne skrifterne for os, så vi kan udlægge dem og forstå, hvad du vil tale til os i dag. Amen

Således skriver evangelisten Johannes skriver i kap. 12, v. 24-26, og det lyder således i Jesu navn:

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold. Den, der elsker sit liv, mister det, og den, der hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evigt liv. Den, der tjener mig, skal følge mig, og hvor jeg er, der skal også min tjener være. Den, der tjener mig, ham skal Faderen ære. Amen.

Temaet for prædiken på denne hellige dag er

"Guds Herlighed er beregnet for alle, der vil tage imod" Salmisten kong David siger: "Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!

Tjen Herren under glædessang, træd frem for ham under jubel!"

Det ser det ud til, at man stadig gør på Færøerne over ca. 3000 år senere.

Her ser man mennesker, der er forsamlet i anledning af, at kong Olav den Hellige var med til at indføre kristendommen og Guds frygt på Færøerne.

Det er virkelig en forståelse af, at Herren er Gud, som har skabt os, og som vi tilhører. Abrahams, Isaks og Jakobs Gud - Israels Gud. Det er virkelig at gå ind ad Guds porte med takkesang, og gå ind i hans forgårde med lovsang, det er da at takke Gud og prise hans hellige navn - det er sandelig en forståelse af, at Herren er Gud, som har skabt os, og som vi tilhører. Abrahams, Isaks og Jakobs Gud - Israels Gud.

For Herren Israels Gud, der

også er Færøernes Gud er god, og hans trofasthed varer til evig tid, hans troskab i slægt efter slægt.

Olavs-ugen her på Færøerne er noget ganske særligt. Det særlige ved denne folkefest er, at vi fejrer den norske konge Olav Haraldsson - også kaldet Olav den Hellige.

Det er noget ganske særligt og smukt at fejre en konge, der er årsag til, at kristendommen blev den sejrende religion her på øerne.

Kong Olav Haraldsson er helt bestemt også værd at mindes og fejre.

Den norske konge Olav Haraldsson døde den 29. juli 1030, - i dag for 974 år siden, hvor han faldt ved slaget i slaget ved Stiklestad.

Historien beretter, at kristendommen blev bebudet af hovedingen Sigmund Brestisson på klipperne yderst på Tinganes i Tórshavn.

Den islandske Færeyingasaga skildrer kampen mellem den kristne Sigmundur og den

hedenske høvding Tróndur i Gøtu.

Det er Tróndur, der har magten, men med støtte fra kong Olav Trygvason i Norge overvinder Sigmundur sin fjende for en tid. Men så bliver han overfaldet på sin gård i Skúvoy.

Sigmundur springer i havet og svømmer den lange vej til Suðuroy, hvortil han kommer i udmattat stand. Men bonden Tórgímur den Onde slår ham ihjel.

Men med kristendommens sejr blev den hellige Olav også Færøernes beskytter.

Her på Færøerne blev han så værdsat, at man her Tórshavn stadig fejrer ólavsøka - Olai-festen.

I århundreder, og uden hensyn til katolicismens fald, er denne dag blevet fejret som en slags nationalfest, hvor arbejdet blev nedlagt, og man strømmede til Tórshavn fra fjern og nær, som man også ser det i dag.

Gennem tiderne er festen vokset i omfang, og for at kunne rumme alle programmets punkter

er nu de nærmeste dage taget med, sådan at Ólavsøkuafan, den 28. juli om eftermiddagen, - som vi så det i går - bliver stævnet åbnet med optog gennem byen, forrest rytterne med det færøske flag i spidsen, til plænen foran lagtingshuset.

Efter åbnings-ceremonien afvikles den med spænding imødesete sidste kaproning, hvor det endelige resultat af sommerens konkurrencer afgøres og årets færøske mestre kåres.

Nu står der så en dansk præst

her på prædikestolen til denne færøske festgudstjeneste.

Men på en eller anden måde har Olav den Hellige også haft indflydelse på kristenheden i Danmark - i Thy i Nordjylland.

Skt. Thøger havde været i tjeneste som kapellan hos den norske kong Olav den Hellige. Han er manden, der siges at have kristnet thyboerne (Kristeligt Dagblad 26-07-2004).

Da Olav blev dræbt i slaget ved Stiklestad i 1030, ville Skt. Thøger hjem til Sydtydskland.

"Det er ikke godt for mennesket at være alene". Hverken politikere eller store virksomheder klarer sig alene. Men der er også et fællesskab, der har overordnet betydning. Det fællesskab, jeg her tænker på, er nemlig den gode sædvane at gå i helligdommen for at takke og prise Gud under alle forhold. Guds herlighed er bestemt en tak værd, segði Mogens Tilsted Christensen i ólavsøkuprædikuni Mynd: Jens Kristian Vang

Skibet, han sejlede med, strandede imidlertid uden for Vestervig i Thy i Danmark, og han nåede aldrig længere.

Legenden fortæller, at det sted, hvor han havde lagt sig til at sove, sprang næste morgen en kilde frem.

Således kaldtes han til missionsgerning i Thy. "Skt. Thøgers kilde", der blev en søgt lægedomskilde, kan stadig ses på den gamle kirkegård, men er næsten udtørret.

Men han byggede også en kirke af ris og kvist i Vestervig, hvor han virkede til sin død. Han blev skrinlagt i Vestervig i 1117, og man så lys over hans gravsted, og han blev helgenkåret.

Hvad er mon Guds herlighed?

Guds Herlighed er beregnet for alle, der vil tage imod. Vi synes, at det er en herlig dag. Tórshavn er blevet dobbelt så stor, som den plejer at være.

Vi ser de flotte og herlige nationaldragter, som mange mennesker har på. Vi synes også, det er herligt, at vi har fri i nogle dage, når Olai falder på en torsdag, for mange vil få nogle herlige dage sammen med familien, hvor de har fri fra arbejde.

På denne dag er det traditionen, at de folkevalgte politikere er med til gudstjeneste forinden lagtinget åbnes for et nyt arbejdsår. Vi har tillid til vore folkevalgte politikere, at de gør deres bedste. Det har vi blandt andet fordi, der hver søndag bedes for dem i alle kirkerne.

På en sådan dag bor man også minde vore folkevalgte politikere om, at de ikke glemmer deres fædrene arv. Ude i fjeldet og på havet er der blevet sunget.

Når man drog ud, var det første man hørte en takkesang.

og det sidste man hørte var en takkesang. Fra fortrolig side på Nordstrøm har jeg ladet mig oplevede mange velsignelser. David var simpelt hen manden efter Guds hjerte. Manden, der var en stor synder, der fik nidkærhed og omvendte sig til Gud og senere blev Israels konge.

salmen og fra evangelieteksten.

Kong Davids takkesang medførte også, at kong David oplevede mange velsignelser. David var simpelt hen manden efter Guds hjerte. Manden, der var en stor synder, der fik nidkærhed og omvendte sig til Gud og senere blev Israels konge.

Senere var det kong Jesus, der i triumftog drog ind i Jerusalem på æselryg, indstiftede den hellige nadver, blev korsfæstet.

Men denne konge, som også er vores konge - han opstod fra de døde. Han fik sejren, som vi også har fået andel i - sejren over døden. Ved ham fik vi andel i det evige liv.

Ved omvendelsen til denne konge får enhver, der vil følge ham altid sejren over død og elendighed.

Jesus siger det lige ud, at hvis hvedekornet ikke dør, så bliver der kun dette ene hvedekorn.

Jesus gjorde det som hvedekornet. Han gik i døden, for at vi kunne få livet. Her i dødsriget, hvor han opholdt sig i 3 dage, sonede han al vor synd og sygdom.

Det er sandelig store fortættelser, der er tilknyttet det at følge Jesus.

Hvis vi først dører vort kødelige legeme, - altså aflægger - kødets gerninger, så kan åndens frugter vokse op i stedet for.

Paulus, siger klart, at kød og ånd er i strid med hinanden. Aflæg kødets gerninger, som er utugt, druk og svir og deslige, og lad jer fylde af ånden, hvis frugt er kærlighed, mildhed, godhed, trofasthed og afholdenhed o.s.v. (Galaterbrevet kap. 5).

Man kan godt sammenligne åndens frugt med aksens i dagens tekst - det lille hvedekorn, der

lægges i jord og dør, hvorefter det store flotte kornaks vokser op og giver mange gode nye kornfrugter.

Dagens evangelietekst til i dag følger i det nye testamente lige efter, at nogle grækere havde spurgt disciplen Filip, om ikke de måtte få lov at se Jesus. Filip lader spørgsmålet gå videre til Jesus.

Jesus svarer, at hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, så bliver det kun det ene korn.

Men, siger han videre, hvis hvedekornet dør først, bærer det mange fold.

Med andre ord, det gamle korn skal ned i jorden og dø, og spirer noget nyt.

Hvis grækerne altså fik Jesus at se, ja, så havde de set ham, som han var. Men Jesus gør opmærksom på, at han er meget mere, end hvad der kan ses og sanses. Ligesom med hvedekornet. Det er jo meget mere en blot et hvedekorn.

Det er meget mere, end man kan se, for 'dette mere' er skjult for øjnene.

Men i graven sker miraklet og hvedekornet spirer, vokser op og sætter mangefold frugt. Det er dette mere, som er Jesu herlig-gørelse. Ordet betegner Guds pragt og ære. Guds herlighed er hans udstråling.

Selvom Gud måske ikke er synlig, så virker han dog i verden. Hans udstråling kaster glans over jorden.

Guds herlighed er ofte tilstede, uden at vi ved af det. I dag på denne særlige og festlige Olai-dag ser vi Guds herlighed her i kirken.

De fleste af vore politikere såvel som mange mennesker her i kirken og ude på gaderne er iført flotte nationaldragter.

Nogle synes, at de færøske nationaldragter er de flotteste i verden.

På samme måde med noget så tilsyneladende ligeegyldigt som nummerplader.

Enhver, der lægger mærke til det, finder snart ud af, at ingen nummerplader er så kønne som de færøske blå-hvide nummerplader med det færøske flag med korset fremhævet som det allerførste på nummerpladen.

Men det er jo ikke kun på nationaldragter og nummerplader - Færøerne adskiller sig på en positiv måde. Der findes også den Gudgivne natur.

På bunden af Atlanterhavet findes rigeligt med olie. Under-søgelse har vist det. Men på grund af den klipperige havbund til vulkanøerne, er den "den sorte guld" vanskeligt tilgængeligt. I hvert fald er det dyrt at få den op.

Der skal kapital og arbejdskraft til. Derfor må der samarbejde til omkring dette store projekt. Ingen by eller land på 50.000 mennesker kan løfte så stort et projekt alene.

Fællesskab er Guds principper hele vejen igennem både i det gamle og i det nye testamente. Har nogen tænkt over, hvorfor Gud skabte en kvinde til manden? - I hvert fald giver Gud selv svaret:

"Det er ikke godt for mennesket at være alene".

Hverken politikere eller store virksomheder klarer sig alene.

Men der er også et fællesskab, der har overordnet betydning.

Det fællesskab, jeg her tænker på, er nemlig den gode sædvane at gå i helligdommen for at takke og prise Gud under alle forhold.

Guds herlighed er bestemt en tak værd.